

III/c3

LETO
SPOROČILO

očitne glavne šole

Kranjske

1866.

Založila glavna šola v Kranji. — Natisnil J. R. Milic v Ljubljani.

Šola in dom.

Vsaki človek čuti v sebi dvojno postavbo: postavbo spačene nature, t. j. hudo nagnjenje, ki vabi in sili človeka v ošabnost, prevzetnost, nečimernost, gizdost, nepokoršino, ohernijo, krivico, goljufo, mehkužnost, snevošljivost, nezmernost, požrešnost, jezo, sovraštvo, mlačnost, lenobo, — v vso trumo pregreh, ki vse v serci zaležejo, kakor strupena kačja zalega; tej pregrešni zapovedi pa je nasprotna zapoved sv. evangelija, ki je zapisana v serce slehernega kristjana, zaslišana po notranjem glasu vesti v vsakem človeku. Sv. evangeli oostro zapoveduje, velevala in glasno govori: „Nič ne stori, ničesar ne želi, kar je nasprotno božji volji in Jezusovi veri“. Človek zamore to spolnovati, če se že v mladosti vadi hudo nagnjenje oostro krotiti, zatirati v sebi vse, kar poželi spačena natura, ki moti in slepi vse, kar je nasprotno ljubezni do Boga in keršanski ljubezni do bližnjega, — z eno besedo: vse, — kar je greh, in kar v greh zapeljuje. Natura človeška ne neha biti sprideni. Naj jo človek vedno odvrta od prepovedanega, hudega: zmeraj se bo oziralo oko in vedno se bo stegovala roka po prepovedanem sadu, če se oostro ne vstavljamo. Človeško serce je vert, v katerem divje, škodljive korenine poganjajo, in podobno bo serce njivi polni plevela, če se z dobro izrejo in z lastnim prizadevanjem ne izrujejo škodljive korenine, in se ne porežejo z ostrim nožem strahovanja in pokoršine napčne mladike. Človeško serce je dereča voda, koja vse pobere s seboj, če se ne gredi in jézi njena moč s pametnim, modrim strahovanjem. Človeško serce je razvajena žival, ktero mora človek zmeraj krotiti in berzdati, da mu koristi in ne škoduje. Človek se mora precej v mladosti začeti učiti in vaditi hudo nagnjenje v svoji oblasti imeti, sicer bo to njega v sužnosti imelo, ker se še združi z vnanjim vabljenjem spridenih ljudi, in tako vedno raste in mogočniji prihaja. Malega červa bi človek — dobro izrejen in podučen — še zaterl; če ga pa ne porajta, postane strupena kača, in če se tej ne ubrani, se ga oklene in vse njegove dobre sklepe in dela s trupom navda, in ta kača se kmalu spremeni v strašnega zmaja, ki ga popolnoma okuži s strupeno sapo in v svojo strašno sužnost dene. Tako postane človek nesrečen na tem in unem svetu, sebi in drugim v nadlogo.

Dolžnost slehernega človeka pa ni le v sebi hudo nagnjenje berzdati in krotiti, temuč čednost se vaditi. Vsaka čednost ima svojo korenino v serci; vkorenini se pa v serci, če se človek k Bógu oberne, in Bogú živeti in Njemu služiti začne, ki je popolnoma svet, ki tedaj le dobro hoče, hudo pa sovraži, ki je popolnoma pravičen, ki hudobnega kaznuje, pobožnemu pa zasluženó plačilo podari; — kolikor večji je ljubezen do Boga, toliko več bo drugih čednost, ktere izrastejo le na dobri zemlji, t. j. v serci polnem sv. ognja ljubezni do Boga. Če človek jezo zmaga iz ljubezni do Boga, bo krotkost zalila njegovo serce; če napove vojsko napuhu, bo ponižnost prebivala v njegovem serci; če zatira poželjivost, bo čistost njemu tovaršica; če premaga mlačnost in lenobo, ga bo gorečnost peljala na sv. goro keršanskega življenja. Dobro je tedaj pomniti, da brez premagovanja in vojskovanja ni mogoče ne se varovati hudega, ne si čednost pridobiti. Če se pa človek v mladosti tega ne vadi, težko bo pozneje to znal. Česar je človek od mladega vaje, to rad in lahko stori, nasprotno pa mu težko stane. Reci temu, ki od mladosti ni dela vaje, da naj dela in poreče ti: nisem v stanu, ker nisem vaje. To je moč navade. Še bolj to velja od zaderžanja, ubogljivosti, pokoršine staršem in učiteljem; lepo zaderžanje v cerkvi in na ulicah je lahek in sladak jarem onemu, ki je od mladega vaje; neubogljivemu, spridenemu, razvajenemu paglavcu so pa grenka teža. Prej skoraj zamorec svojo kožo in tiger svoje lise spremeni, kakor človek svojo vkoreninjeno navado zapusti. Če je tedaj učenec sedaj sramožljiv in spodoben, pameten v zaderžanju v šoli in posebno v cerkvi, pa tudi na ulicah, pokoren in podložni staršem, učiteljem in hišnim gospodarjem, priden pri učenju in molitvi, da ga ni treba siliti ne z obljubami, ne s kaznijo; če le iz ljubezni do Boga in staršev vse rad stori, če so se tako v mladem serci dobre korenine prijele, tudi pozneje se sme lep sad pričakovati, gotovo se bo tudi pozneje zgodaj vsajenih čednost stanovitno deržal. Nasprot, če so že mali učenci staršem nepokorni, v šoli neubogljivi, se zmerjajo, kolnejo, po vseh kotih vlačijo in v slabe tovaršije zahajajo, se brez molitve vlegajo in vstajajo, kaj se sme pričakovati od njih? Skoraj za gotovo smemo reči: Tudi pozneje bodo malopridni, leni za časno in večno, ali pa celo hudodelniki, na zemlji vsem v nadlogo in pohujšanje, v večnosti pa jih bo božja pravica oostro zadela. To smeš tako gotovo reči, kakor gotovo je res, kar govori sv. Duh, da mladeneč, vaje svoje poti, tudi v starosti z nje ne stopi. Dobro naj bi to pomnili vsi, ki imajo z odrejo mladosti opraviti.

Poglavitno je tedaj to, da se človek že od mladih let dobro, keršansko odgojuje. Človek postane še le človek po izreji, sicer se še poniža pod neumno živino.

Sv. cerkev, ktere namen je, ljudi k časni in posebno k večni sreči napeljevati, je to dobro spoznala; zaradi tega je že v 4. in 5. stoletji vstanovila keršanske šole zlasti po samostanih v Egiptu, Italii (Laškem),

Galii (Francozkem) in drugih deželah, v katerih se je mladost učila, česar ji je bilo treba v časno in večno srečo. V začetku 6. stoletja in dalje si je red sv. Benedikta o tej zadevi posebne zasluge pridobil. Kamorkoli so očetje tega reda prišli, so v imenu cerkve šole ustanovili, ker so mladost vsem za časno in večno potrebnem in koristnem poučevali. Vedno je bila skerb za šole in pravo odrejo mladosti, ena naj imenitnejših skerb katoliške cerkve. Ona je otroke po sv. kerstu svoje spoznala, ona mora tedaj kakor dobra mati za nje skrbeti. Šola je hči, tedaj pomočnica sv. cerkve, nje poveljavna dolžnost je, da zabrani, da se mladost ne spridi in popači in da se ne pogubijo lepe lastnosti nadpolne mladosti.

Dolžnost šole je dvojna: um bistriti in voljo k dobremu napeljevati. V veliko šolah se prvo godi, drugo pa prezira. Res je, da mora človek marsikaj vedeti, da si težavno življenje polajša, sebi in drugim pomaga in koristi. Pa kaj pomaga vediti mnogo, če je pa serce malopridno, hudobno. Volja se ne sme pri učenju nikdar prezirati, temveč v dobrem vterjevati, če hočemo, da se bo naša ljuba mladost vedno zoper napake in strasti vojskovala in dobrega se deržala. Učitelji morejo in morajo tu veliko storiti, zlasti če so ene misli in enega duha, lepega vedenja, modrega obnašanja, če jim je pobožnost v sercu, ki se pri vsaki priložnosti že sama razodeva. Otroci imajo bistrejši oči in ojstrejši ušesa, kakor si kdo misli; živa potreba je tedaj modro, keršansko obnašanje učitelja. Poveljavna lastnost slehernega učitelja je pa, da ima pravo, keršansko, gorečo ljubezen do svojih učencev, ki tedaj zmeraj, pri vsaki priliki le išče sreče, časne in večne sebi izročenih. Ljubezen do mladosti ga bo učila, da ne bo vedno moraliziral in kregal, poslužil pa se bo vsake pripravne prilike vsaditi v mlade, nadpolne serca strah božji; učil bo svoje učence, kje, kdaj in kako se naj božje pričujočnosti spominjajo, da naj nikoli toliko dobrega Očeta ne žalijo, učil jih bo, da naj nikdar ne pozabijo, da jih nar zvestejši prijatelj, angelj varh, vedno spremlja, opominjal jih bo, da naj se ne uče zavoljo pohvale ali šolskih daril, ampak iz pokoršine do Boga, ker On to zapoveduje, in Njemu v čast, i. t. d. Ljubezen do mladosti mu ne bo branila, temuč še zapovedovala, napčne, škodljive izrastke k hudemu nagnjenega serca tudi z ostrim nožem strahovanja obrezovati, in nevarne rane samoglavnosti, nepokoršine, lenobe, malopridnosti z brezovim oljem celiti. Sto in sto prilik ima dober učitelj sedaj z besedo, sedaj z dobrim zgledom voljo sebi izročene mladosti blažiti, in k dobremu napeljevati. To tirjajo od njega starši, ki so mu naj dražji zaklad, svoje otroke, izročili; to tirjate od njega cerkev in država, ker želite imeti kedaj dobre kristjane in poštene državljane; to tirja od njega Bog sam, ki bo kedaj od njega ojster odgovor tirjal zaradi drage mu mladosti.

Učitelj sam pa bo pri naj boljši volji malo opravil, če mu ne dojde pomoč od drugod. Učitelj naj gorečnosti koperni, malo sadu svojega prizadevanja bo vidil, ali celo nič, če dom, če domača hiša, če starši, če staršev namestniki, pri katerih učenci stanujejo, k dobri izreji učencev ne pomagajo, ali je saj ne ovirajo.

Učitelj ima otroke le malo ur pri sebi; to, kar se je prizadeval dobrega vsaditi v mlade serca, se hitro zgubi, če doma le malo dobrega slišijo, še manj pa vidijo. Kaj če biti iz učencev, katerih starši, in po mestih njih namestniki, pri katerih učenci prebivajo, k dobremu ne napeljujejo? — Neobdelana njiva bodo polna pleva. — Kaj če biti iz njih, če v hiši slišijo tolikanj navadno opravljanje, obrekovanje, natolčevanje, krive sodbe, podpihovanje — morebiti celo preklinjevanje, nespodobno govorjenje? — kmalu bodo govorili, kakor slišijo. — Mladi ptič poje, kakor stari. — Kaj če biti iz njih, če vidijo, da sta gospodar in gospodinja med seboj ali pa celo oba s svojimi otroci, ali z družimi hišnimi prebivalci v vednem prepiru in kregu, oba lena v molitvah in službi božji, eden ali drugi pijanosti, krivicam ali družim pregreham vdan? — Nju bodo posnemali. — Mladi rak lazi, kakor stari. — Kaj če biti iz mladih ljudi, če njih oskerbnikom ni mar, kod hodijo, po katerih kotih se potikajo, v kake tovaršije zahajajo, s kom se pečajo zlasti ob nedeljah in četrtek, ni mar, kedaj domu pridejo? — Zgubljene ovčice so, ki nimajo pastirja, ali bodo morebiti celo pogubljeni zavoljo strašne zanikarnosti njih oskerbnikov. — Kaj če biti iz njih, če njih oskerbniki, gospodarji in gospodinjje, ne spoznavši svojih dolžnost, v cerkvi tečijo po več ur, doma pa se godi med tem, kar se hoče, ki hočejo spolnovati to, kar je svetovano, biti tedaj popolnoma, tega pa ne spolnujejo, kar je zapovedano, paziti z dobrim očesom na sebi izročene? — Pohujšani in sprideni bodo postali (če niso že), in naj dražji zaklad, posvečujoča gnada Božja, prijaznost z Bogom se bo zgubila. — Kaj če biti iz mladih ljudi, če gospodarji in gospodinjje terpijo, da se v njih hišah shajajo potuhneni spridenci, ki slabo govorijo, se vsemu svetemu posmehujejo, zabavljajo, igrajo, plešejo? — Z volcmi bodo tulili. — Naj bodo gospodarji in gospodinjje, katerim starši svoje otroke izročijo (pri katerih tedaj stanujejo), pobožni, pravični, kolikor hočejo, naj skerbijo za dobro gospodarstvo kolikor morejo, vse, vse ni toliko, kakor če imajo modro skerb za dobro izrejo sebi izročenih.

Tisti, ki prevzamejo učence v stanovanje, prevzamejo s tem dolžnosti staršev. Njih dolžnosti so tiste, ktere imajo starši do svojih otrok. Iz njih rok bo tirjal tedaj Bog pravični sodnik neumerjoče duše njim izročene. Ni majhna reč, imeti učence v stanovanju; velike, težke so dolžnosti, ktere prevzamejo tisti, ki vzamejo otroke, učence v svoje stanovanje, pod svojo oblast, pod svoje nadzorništvo. Celotna deželjska gosposka je, to spoznavši, o raznoberih prilikah postave dajala, ktere je treba vediti in spolnovati vsem gospodarjem in vsem gospodinjam, če hočejo biti pravi oskerbniki učencev, ne pa lakomni najemniki, katerim je mar le za lastni dobiček, malo pa ali celo nič za dušni prid keršanske mladosti. Na kar imajo gospodarji in gospodinjje, pri katerih učenci stanujejo, posebno gledati, je po cesarskih postavah poveljavno to-le:

I.

Vseh gospodarjev in gospodinj, pri katerih učenci stanujejo, ki tedaj starše nadomestujejo, je ojstra dolžnost vestno paziti, da učenci, njih skerbi izročeni, šolske postave na tanko spolnujejo, posebno:

1. da se vsaki učenec spodobno obnaša, pobožno in keršansko živi, zjutraj in zvečer, pred jedjo in po jedi moli, v cerkev hodi, in se varuje preklinjevanja, laganja, opravljanja, podpihovanja, nespodobnega govorenja, napčenega obnašanja in pregrešnega djanja;
2. da časti vrednim osebam, duhovnom, cesarskim in mestnim vradnikom, učiteljem in drugim veljavnim možem vedno spoštovanje skazuje;
3. da je znažin, in ima perilo, vso obleko, šolske bukve in druge reči v lepem redu;
4. da vse šolske dolžnosti na tanko spolnuje, se ne peča z nepotrebnimi rečmi, ne bere napčnih, kužljivih bukev, ne zapravlja časa, tolikanj dragega daru božjega, ne zamudi šole brez dostojnega vzroka, brez gotove potrebe;
5. da z vsemi, ki pod eno streho stanujejo, v prijaznem miru živi, da je do vsakoga priljuden in ne zabavljiv, da nikogar ne zaničuje, posebno pa, da svojim domačim prednikom (predpostavljenim), namestnikom svojih staršev (gospodarju in gospodinji) vestno spoštovanje in vedno pokoršino skazuje;
6. da se vseh nepoštenih, kužljivih družeb varuje, in da je posebno zvečer o mraku že doma, in se po ulicah, ali kod drugod nikakor ne potika;
7. da ne zapravlja denarja, ga ne razposojuje brez dovoljenja staršev, ali njih namestnikov, da sebi izročeni reči ne prodaja, ne zamenjuje, ne podaruje, da dalje nikomur, naj si bo kakor hoče, kake škode ne stori;
8. da je trezen v jedi in pijači, da vroč ne pije, ampak počaka, da se ohladi, da se v poletji le v to odločenem kraju, spodobno koplje, nikakor pa ne ob nedeljah in zapovedanih praznikih, da prepovedanih krajev ne obiskuje;
9. da se tobaka zderži, ne le očitno, temuč tudi domá, da za denar ne igra, se kvart in drugih prepovedanih iger ogiblje, da kerčem in družih hiš, v katerih se več slabega in pohujšljivega sliši in vidi, kakor dobrega in podučljivega, ne obiskuje.

II.

Ko bi učenec te, ali kake druge postave prelomil, je njegovega oskerbnika ojstra dolžnost, ga resnobno opominjati in svariti; ko bi pa le nič ne maral, in se ne poboljšal, ali pa še celo drugim napakam vdan bil, mora oskerbnik to precej, koj, staršem, ali šolskim prednikom naznaniti.

III.

Učencev oskerbnik ima dolžnost večkrat poprašati, kako se učenec uči in zaderži, in učiteljem, zlasti pa šolskim prednikom, vse na tanko razodeti, kar učenca zadeva.

IV.

Če gospodarji ali gospodinje, pri katerih učenci stanujejo, teh dolžnost ne spolnujejo, ali pa če dovolijo, da se v njih hišah slabe tovaršije shajajo, ki so učencu nevarne, zgubijo pravico, učence imeti v stanovanji. Starši morajo svojemu otroku družega stanovanja iskati, če ne, mora učenec šolo zapustiti.

Ravnatelj.

II.

Šolske oznanila.

Predniki in učitelji:

Juri Zavašnik, višji nadzornik, korar, knez. konz. svetovavec, poročevavec o šolskih rečeh i. t. d.

Janez Reš, šolski okrajni nadzornik, dekan, častni konzistorialni svetovavec, poročevavec šolskih rečeh na tukajšnji c. k. gimnazii, ud c. k. kmetijske družbe na Kranjskem i. t. d.

Ferdinand Mlakar, šolski oskerbnik, posestnik.

Mihael Lazar, začasni ravnatelj, katehet, je učil evangeli v IV., zgodbe sv. pisma v IV. in III. razredu, keršanski nauk v vseh štirih razredih vsakdanje šole in v deški nedeljski šoli; slovenščino v IV. v prvem polletji, 14 ur vsaki teden. V drugem polletji je še prevzel v II. razredu nemščino in slovenščino, 19 ur vsaki teden.

Juri Sterbenec, doktor prava, duhovni pomočnik, je učil keršanski nauk v dekliški nedeljski šoli, 1 uro vsako nedeljo.

Avguštin Engelmann, I. učitelj, načelnik IV. razreda, je učil vse predmete v IV. razredu, razun slovenščine v I. polletji, in 2 uri v I. razredu, 18 ur vsaki teden.

Matija Potočnik, II. učitelj, načelnik III. razreda, je učil vse predmete v III. razredu in v nedeljski šoli, 20 ur vsaki teden.

Andrej Petelin, III. učitelj, načelnik II. razreda, je učil vse predmete v II. razredu in v nedeljski šoli v prvem polletju, 20 ur vsaki teden.

Peter Cebin, podučitelj, načelnik I. razreda, je učil vse predmete v I. razredu, petje in risanje v IV. razredu, 21 ur vsaki teden.

Joana Škarja, učiteljica obertnijske šole, 12 ur vsaki teden.

Mihael Kalan (pripravnik), suplent, je v II. razredu v II. polletju učil vse predmete razun slovenščine in nemščine, 13 ur vsaki teden.

III.

Pregled

posameznih nauk, ur vsaki teden in število učencev in učenk.

N a u k i	R a z r e d i.				Nedeljska šola		ure vkup
	I.	II.	III.	IV.	učencev	učenk	
1. Keršanski nauk	2	3	4	4	2	1	16
2. Slovenščina	6	6	3	2	—	—	17
3. Nemščina	6	6	7	8	—	—	27
4. Številjenje	3	3	4	4	—	—	14
5. Pisanje	5	4	4	2	—	—	15
6. Risanje	—	—	—	2	—	—	2
7. Petje	1				—	—	1
8. Branje, pisanje in številjenje	—				2	—	2
9. Obertnijska šola	12				—	—	12
Skupaj	22	22	22	22	4	1	106
Število učencev in učenk	89	75	75	54	95	107	—
Vseh skupaj:							495

IV.

Slavni **mestni odbor** je izročil šolskemu ravnatelju 50 gl. za ustanovljenje šolske knjižnice. Posebna hvala slavnemu menstnemu odboru!

Častiti gospod **Peter Leben** so naši knjižnici več bukev darovali. Hvala lepa!

Bog naj stoterno poverne vsem, kateri so karkoli dobrega storili Kranjski šoli.

V.

Iz šolskega dnevnika.

Šolsko leto se je začelo 1. oktobra 1865. s slovesno sv. mašo v mestni farni cerkvi.

12. decembra so počastili šolo prečastiti gospod prošt in c. k. šolski svetovavec dr. **Anton Jarec**, ter so blagovolili poslušati podučevanje po vseh štirih razredih.

V preteklem šolskem letu nam je nemila smert enega součitelja pokosila. Umerl je 28. marca 1866. **Andrej Petelin**, tretji učitelj. Ranjki, Bog mu daj večni mir in pokoj! je bil rojen 23. novembra 1811. v Dobropoljah. Šolsko njivo je prvič obdeloval z velikim vspehom, kod podučitelj v Postojni. Zavoljo njegove pedagoške bistroumnosti bil je že čez leto v tukajšno glavno šolo prestavljen, kjer je 30 let marljivo svojo dolžnost spolnoval. Več let je že bolehal in 10. februarja t. l. terdo obležal. Pokopali so ga tukajšni prečastiti gospod dekan s sedmemi drugimi duhovni, med kterimi so bili štirje njegovih nekdanih učencev.

Učenci, učenske in učitelji so bili pri procesijah na dan sv. Marka, križev teden in praznik presv. Rešnj. Telesa.

10. junija je šolska mladost slovesno obhajala prvo sv. Obhajilo, in 21. junija praznik sv. Alojzija, svojega pomočnika, združena z gimnazijalno mladostjo.

Razun pozimskega časa je bila šolska mladost vsaki dan o pol osmih pri sv. maši.

Očitne šolske spraševanja so bile v drugi polovici šolskega leta 26. in 27. julija; 28. julija pa je bila zahvalna sv. maša v farni cerkvi.

V prihodnjem šolskem letu se bodo vpisovali učenci in učenske 27. in 28. septembra; prihodnje šolsko leto se bo pričelo 1. oktobra s slovesno veliko sv. mašo v prošnjo k sv. Duhu za razsvetljenje.

Napredek šolske mladosti.

Učenci.

IV. RAZRED.

Obdarovani:

Hudovernik Janez iz Radolice,
Fok Ignaci iz Kranja,
Bačnik Janez iz Smlednika.

Pohvaljeni:

Šolar Anton iz Kroke,
Šumi Vincenci iz Kranja,
Logar Andrej z Gorič,
Šafarec Leopold iz Kranja.

Dobri:

Bajželj France iz Šmartna,
Florjančič Valentin iz Kranja,
Globočnik Albert iz Kroke,

Klančnik Andrej z Jesenic,
Kreuzberger Vincenci iz Kranja,
Levinger France iz Litije,
Potočnik Janez iz Rovt,
Prosen Jožef iz Naklega,
Rabič France iz Radolice,
Teran Peter iz Dupljan,
Zaplotnik Tomaž iz Kranja.

Slabo se jih je učilo: 12
Izostali so med letom: 4

Število: 34.

III. RAZRED.

Obdarovani:

Bernard Anton iz Zaspega,
Windischer Martin iz Šmartna,
Florjan Karol iz Kranja.

Pohvaljeni:

Prešeren Vincenci iz Radolice,
Jelenec Juri iz Kroke,
Gogala Ignaci iz Kranja,
Miklavčič Alojzi iz Kranja,
Weit Avgust iz Kranja.

Dobri:

Černivec Janez iz Naklega,
Elznar Jožef iz Prage,
Jocif Alexander iz Kranja,
Kapus Matevž iz Grada,
Meglič Valentin iz Kranja,

Mohor Janez iz Kranja,
Muli Janez iz Kranja,
Novak Janez iz Kranja,
Poklukar Vincenci iz Grada,
Poljanec Lavrenci iz Grada,
Pucelj Matevž iz Kranja,
Šifrer France iz Šmartna,
Valjavec Andrej iz Predvora,
Zalokar Jožef iz Gorjan,
Zupanec Jernej iz Radolce.

Slabo se jih je učilo: 18
Izostalo jih je med letom: 6

Število: 47.

II. RAZRED.

Obdarovani:

Pirc Karol iz Kranja,
Pristavec Janez iz Ljubnega,
Tičar Andrej iz Šentjurja.

Pohvaljeni:

Jagodič Jožef iz Olševka,
Poličar Janez iz Besnice,
Kozina Janez iz Šentjurja,
Fajfar Jožef iz Šmartna,
Šumi Janez iz Kranja,
Krenar Gotfrid iz Kranja,
Globočnik Jernej iz Kranja.

Dobri:

Česen Kancijan iz Šmartna,
Grašič Anton s Klanca,

Kecelj Andrej iz Ljubljane,
Nadižar Andrej iz Čirčič,
Okoren Andrej iz Kokrice,
Polšnar Janez iz Kokre,
Pavlin Janez iz Čirčič,
Porenta Martin iz Kranja,
Puhar Janez iz Kranja,
Veit France iz Kranja,
Wahrheit France iz Kranja,
Žebre Janez iz Kranja.

Slabo se jih je učilo: 14

Ne vverstena: 2

Število: 38.

I. RAZRED.

Obdarovani:

Pirec Avgust iz Kranja,
Puhar Janez iz Kranja,
Zevnik Jožef iz Naklega,
Rajgelj Janez iz Šmartna.

Pohvaljeni:

Gradišar Janez iz Kranja,
Rozman Ignaci iz Kranja,
Pleša Janez iz Dobrave,
Ješe Lovrenc iz Šmartna,
Šuštaršič France iz Kranja,
Potušek Avgustin iz Kranja,
Česen France iz Čirčič.

Dobri:

Bitenec Janez iz Huj,
Česen Ferdinand iz Kranja,
Drinovec Kristjan iz Kranja,
Drukar Anton iz Kranja,
Fister Ignaci iz Kranja,
Kodrič Janez iz Čirčič,
Korošic Janez iz Kranja,
Kožuh France iz Sterževega,
Kreuzberger Adolf iz Kranja,
Krobat France iz Šmartna,
Lahajnar Alojzi iz Kranja,

Lapajne Matevž iz Kranja,
Likožar Anton s Primskovega,
Merkelj France iz Kranja,
Nadižar France iz Čirčič,
Peton France s Primskovega,
Potočnik Janez iz Šmartna,
Pravst Janez s Primskovega,
Pravst Anton s Klanca,
Remic Anton s Primskovega,
Roš Viktor iz Kranja,
Rozman Šimen z Rupō,
Stare France iz Gorenj,
Sterniša Karol iz Kranja,
Strupi France z Rupō,
Strupi Peter iz Čirčič,
Veit Henrik iz Kranja,
Veit Peter iz Kranja.

Slabo se jih je učilo: 4

Izostali med letom: 3

Ne vversten: 1

Umerl: 1

Število: 51.

Učenke.

IV. RAZRED.

Izverstno ste se učile :

Dolenec Ana iz Železnik,
Podrekar Marija iz Kranja.

Obdarovane :

Kert Marija iz Kroke,
Pečnik Jozefa iz Kranja.

Pohvaljene :

Majer Marija iz Kranja,
Šumi Alojzija iz Kranja,
Pirc Ljudomila iz Kranja,
Krišper Frančiška iz Kranja.

Dobre :

Bohinec Marija s Klanca,
Geiger Marija iz Kranja,

Gogala Neža iz Kranja,
Konec Albina iz Kranja,
Kummer Pavla iz Kranja,
Pavšlar Marija iz Kranja,
Puhar Frančiška iz Kranja,
Šmajd Amalia iz Kranja,
Tringola Johana iz Predvora.

Izostale ste med letom: 2
Število 20.

III. RAZRED.

Obdarovana :

Šafarec Antonija iz Kranja.

Pohvaljene :

Polšnar Helena iz Kokre,
Zaveršnik Alojzija iz Kranja,
Napret Johana iz Kranja,
Šumi Marija iz Kranja,
Sajevec Ana iz Olševka.

Dobre :

Dominkuš Marija iz Osjeka,

Lokar Marija iz Kranja,
Mlezak Karolina iz Kranja,
Pogačnik Marija iz Kranja,
Rakovec Marija iz Kranja,
Vidic Helena iz Ovsiš.

Slabo se jih je učilo: 16
Število: 28.

II. RAZRED.

Obdarovane :

zl. Jabornegg Marija iz Kranja,
Lenazi Amalija z Verhnike,
Majer Katarina iz Kranja,
Dominkuš Gizela iz Osjeka,
Fok Marija iz Kranja.

Pohvaljene:

Hafner Ana iz Kranja,
Geiger Ljudomila iz Kranja,
Gogala Apolonija iz Kranja,
Staravašnik Frančiška iz Kranja,
Geiger Ernestina iz Kranja.

Dobre:

Avguštin Elisabeta iz Komende,
Dolenec Johana iz Šmartna,

Jerman Frančiška iz Kranja,
Klančnik Kancijanila iz Kranja,
Kestelj Marija iz Kranja,
Lebar Marija iz Šmartna,
Pavšlar Antonija iz Kranja,
Rotar Marija s Primskovega,
Vodir Johana iz Šmartna.

Slabo se jih je učilo: 16
Ne vverstene: 2
Število: 37.

I. RAZRED.

Obdarovane:

Dominkuš Alojzija iz Osjeka,
Ješe Karolina iz Kranja,
Prešeren Katarina iz Ipave,
Verhovnik Frančiška iz Ljubljane,
Strupi Katarina z Rupō.

Pohvaljene:

Gogala Marija iz Kranja,
Štiren Johana iz Huj,
Hafner Marija iz Kranja,
Revec Antonija iz Kranja,
Pavlin Marija iz Huj,
Lokar Avgusta iz Kranja.

Dobre:

Cviren Frančiška iz Gorenj,
Dovžan Frančiška iz Kranja,
Hirschenfelder Antonija iz Kranja,
Kerč Ana iz Gorenj,

Kodrič Neža iz Čirčič,
Mahor Margareta s Klanca,
Polak Ana iz Kranja,
Pucelj Terezija iz Kranja,
Rogelj Marija s Primskovega,
Uharnik Marija s Primskovega,
Uršič Frančiška iz Huj,
Uršič Marija z Rupō,
Zaveršnik Marija iz Kranja,
Žerovnik Elizabeta iz Čirčič.

Slabo se jih je učilo: 9
Izostale med letom: 4
Število: 38.

Obertnijska šola.

V dekliško obertnijsko šolo je hodilo 45 šolarc.

Iz med teh so bile obdarovane:

Dolenec Ana iz Železnik,
Šafarec Antonija iz Kranja,
Krišper Frančiška iz Kranja,
Majer Marija iz Kranja,
Pavšlar Marija iz Kranja,
Fercher Karolina iz Tersta,
Pirc Ljudomila iz Kranja,
Prešeren Katarina iz Ipave,
Napret Johana iz Kranja,
Polšnar Helena iz Kokre.

Pohvaljene:

Lokar Marija iz Kranja,
Pečnik Jozefa iz Kranja,
Kert Marija iz Kroke,
Kummer Pavla iz Kranja,
Zaveršnik Alojzija iz Kranja,

Fok Marija iz Kranja,
žl. Jabornegg Marija iz Kranja,
Šmajd Amalija iz Kranja,
Majer Katarina iz Kranja,
Staravašnik Frančiška iz Kranja.

R i s a n j e.

Obdarovane:

Podrekar Marija iz Kranja,
Dolenec Ana iz Železnik.

Pohvaljeni:

Šafarec Leopold iz Kranja,
Potočnik Jožef iz Rovt,
Teran Peter iz Dupljan.

Obituary

Obituary of the late...

In need of...

Obituary of the late...
Obituary of the late...
Obituary of the late...
Obituary of the late...
Obituary of the late...
Obituary of the late...
Obituary of the late...
Obituary of the late...
Obituary of the late...
Obituary of the late...

Obituary

Obituary of the late...
Obituary of the late...
Obituary of the late...
Obituary of the late...
Obituary of the late...

Obituary of the late...
Obituary of the late...
Obituary of the late...
Obituary of the late...
Obituary of the late...

Obituary

Obituary

Obituary of the late...
Obituary of the late...

Obituary

Obituary of the late...
Obituary of the late...
Obituary of the late...